

अथ कविना हनूमत्प्रतिनिवृत्तिं समुद्रतीरेरामानयनपर्यन्तामुपवर्ण्य तन्निवृत्त्यनंतरकालिकः सभयरावणव्यापारउपवर्ण्यते वाचःक्रमवृत्तित्वात् ॥ लंकायामिति ॥ हनूमता
शक्रेणैव कृतं घोरं कर्म दृष्ट्वा राक्षसान्ब्रवीत् ॥ १ ॥ ज्हीबीजमाह ॥ धर्षितेति आक्रान्तेत्यर्थः ॥ वानरमात्रेण एकेन निरायुधेन चेत्यर्थः ॥ २ ॥ आविला क्षुभिता ॥ ३ ॥
वोभद्रमस्तु ॥ किं करिष्यामि ॥ अनंतरं वोयुष्माकं कियुक्तं योग्यानुष्ठानं किं रोचत इति शेषः ॥ यत्कर्मानुष्ठितं तन्नः समर्थं भवेत् यच्च कृतं सुकृतं सम्यगनुष्ठितं श्लाघनीयं भ

लंकायां तु कृतं कर्म घोरं दृष्ट्वा भयावहं ॥ राक्षसेन्द्रो हनुमता शक्रेणैव महात्मना ॥ अब्रवीद्राक्षसान् सर्वानंहिया किंचिदवाङ्मुखः ॥ १ ॥
धर्षिता च प्रविष्टा च लंका दुष्प्रसहापुरी ॥ तेन वानरमात्रेण दृष्टा सीता च जानकी ॥ २ ॥ प्रासादो धर्षितश्चैत्यः प्रवराराक्षसाहताः ॥ आ
विला च पुरी लंका सर्वा हनुमता कृता ॥ ३ ॥ किं करिष्यामि भद्रं वः किं वो युक्तमनंतरं ॥ उच्यतां नः समर्थं यत्कृतं च सुकृतं भवेत् ॥ ४ ॥
मंत्रमूलं च विजयं प्रवदंति मनस्विनः ॥ तस्माद्द्वैरोचये मंत्रं रामं प्रति महाबलाः ॥ ५ ॥ त्रिविधाः पुरुषा लोके उत्तमा धममध्यमाः ॥ तेषां
तु समवेतानां गुणदोषौ वदाम्यहम् ॥ ६ ॥ मंत्रस्त्रिभिर्हि संयुक्तः समर्थैर्मंत्रनिर्णये ॥ मित्रैर्वापि समानार्थैर्बाधवैरपि बाधकैः ॥ ७ ॥ स
हितो मंत्रयित्वा यः कर्मरंभान् प्रवर्तयेत् ॥ दैवे च कुरुते यत्नं तमाहुः पुरुषोत्तमम् ॥ ८ ॥ एकोऽर्थविष्टशेदे कोऽर्थमेप्रकुरुते मनः ॥ एकः का
र्याणिकुरुते तमाहुर्मध्यमं नरं ॥ ९ ॥ वेत्तदुच्यतां ॥ ४ ॥ सर्वतः समर्थस्य तव कोविचार इत्यत्र राजनीतिरियमित्याह ॥ मंत्रमूलमिति ॥ मनस्विनः शूराः
॥ ५ ॥ यस्योत्तमप्रभुत्वप्रत्यायनशेषतया मंत्रत्रैविध्यात्प्रभुत्रैविध्यमाह ॥ त्रिविधा इति ॥ पुरुषाः मंत्रापेक्षिणः प्रभुपुरुषाः समवेतानां संकीर्णरूपाणां लक्षणाज्ञानं विना
विवेक्तुमशक्यानां गुणदोषौ ॥ उत्तमानां गुणो मध्यमानां गुणदोषौ अधमानां दोषश्चेति विवेकः ॥ ६ ॥ यस्य मंत्र उच्यमानलक्षणैस्त्रिभिः संयुक्तो भवति ॥ यो वा मित्रादि
भिस्त्रिभ्यो धिकैरपि सहितो मंत्रयित्वा कर्मरंभात्प्रवर्तयेत् ॥ दैवे दैवसहाये च यत्नं कुरुते तमुत्तमं पुरुषमाहुः ॥ ७ ॥ ८ ॥ एकोऽर्थमिति ॥ विचारोऽस्य गुणः ॥ इतरनिरपे
क्षतादोषः ॥ ९ ॥